



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3462/2019
02.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Влаховић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 791/18 од 22.06.2018. године, у седници већа од 02.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 791/18 од 22.06.2018. године.

ПРЕИНАЧАВАЈУ СЕ пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 791/18 од 22.06.2018. године и Првог основног суда у Београду П1 1565/15 од 12.09.2017. године тако што се обавезује тужена да тужиоцу исплати на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада:

- за септембар 2012. године износ од 19.426,00 динара са законском затезном каматом од 30.09.2012. године до исплате,
- за октобар 2012. године износ од 26.449,09 динара са законском затезном каматом од 31.10.2012. године до исплате,
- за новембар 2012. године износ од 35.784,00 динара са законском затезном каматом од 30.11.2012. године до исплате,
- за децембар 2012. године износ од 35.784,00 динара са законском затезном каматом од 31.12.2012. године до исплате,
- за јануар 2013. године износ од 35.784,00 динара са законском затезном каматом од 31.01.2013. године до исплате,
- за фебруар 2013. године износ од 33.994,80 динара са законском затезном каматом од 05.03.2013. године до исплате,
- за март 2013. године износ од 20.448,03 динара са законском затезном каматом од 31.03.2013. године до исплате,
- за април 2013. године износ од 35.784,00 динара са законском затезном каматом од 30.04.2013. године до исплате,
- за мај 2013. године износ од 35.784,00 динара са законском затезном каматом од 31.05.2013. године до исплате,
- за јун 2013. године износ од 35.784,00 динара са законском затезном каматом од 30.06.2013. године до исплате,

- за јул 2013. године износ од 35.784,00 динара са законском затезном каматом од 31.07.2013. године до исплате,
- за август 2013. године износ од 29.277,85 динара са законском затезном каматом од 31.08.2013. године до исплате,
- за септембар 2013. године износ од 17.040,03 динара са законском затезном каматом од 30.09.2013. године до исплате и на име накнаде трошкова првостепеног поступка износ од 99.984,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и жалбеног поступка износ од 12.000,00 динара, све у року од 8 дана од дана пријема пресуде, а одбија се део захтева тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове првостепеног поступка од пресуђења до извршности пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова ревизијског поступка исплати износ од 12.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1565/15 од 12.09.2017. године одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада за период од септембра 2012. године до септембра 2013. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом како је наведено у изреци и предлог тужиоца за плаћање судских такси на рате и обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 791/18 од 22.06.2018. године одбијена је жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу члана 404. става 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да је посебна ревизија дозвољена због потребе уједначавања судске праксе с обзиром на то да су у предметима са сличним чињеничним и правним основом тужбени захтеви за накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада усвајани.

Одлучујући о основаности изјављене ревизије у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да је ревизија основана.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном утврђењу, тужилац је од 27.08.2012. године у радном односу на неодређено време у КПЗ у Београду у Тужилац живи у Према налазу и мишљењу вештака економско – финансијске струке тужиоцу у периоду од септембра 2012. године до септембра 2013. године нису исплаћени трошкови за долазак и одлазак са рада у укупном износу од 397.123,80 динара.

Према становишту нижестепених судова, тужилац нема право на накнаду штете јер руководилац у КПЗ у Београду није решењем одлучио о праву тужиоца на трошкове за долазак и одлазак са рада, а тужилац није покренуо управни поступак, односно управни спор.

Основани су ревизијски наводи којима се истиче да су нижестепени судови погрешно применили материјално право. Релевантно материјално право у овој парници јесу одредбе члана 118. става 1. тачке 1) Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05), члана 37. Закона о платама државних службеника и намештеника ("Службени гласник РС", бр. 62/06...99/10) и члана 2. става 1. тачке 1) и члана 3. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника ("Службени гласник РС", бр. 98/07). Према наведеним прописима запослени има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада у висини цене месечне претплатне карте у градском, приградском или међуградском саобраћају. Тужилац има право на накнаду штете у висини неисплаћених трошкова за долазак и одлазак са рада у периоду од септембра 2012. године до септембра 2013. године с обзиром на то да је из ..., где живи, долазио на посао у КПЗ у Београду и да му нису исплаћени трошкови превоза. Закон о платама државних службеника и намештеника и Уредба о накнади трошкова и отпремнини државних службеника су специјални прописи којима су предвиђени услови за накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада државним службеницима, параметри за одређивање висине трошкова и начин на који се остварују, па како тим прописима није предвиђена обавеза запосленог да поднесе захтев за накнаду трошкова, нити обавеза послодавца да решењем одлучи о накнади трошкова, није законито становиште нижестепених судова да тужилац нема право на накнаду трошкова превоза јер о томе није одлучено решењем послодавца у смислу члана 140. ставова 1. и 4. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/05) и јер тужилац није покренуо управни поступак, односно управни спор.

Применом члана 165. става 2. у вези чланова 153. става 1. и 154. ЗПП, тужена је обавезана да тужиоцу исплати на име накнаде трошкова првостепеног поступка износ од 99.984,00 динара и жалбеног поступка износ од 12.000,00 динара. Накнада трошкова првостепеног поступка обухвата награду пуномоћнику за састав тужбе и два поднеска (13.07.2015, 02.06.2017) у износима од по 6.000,00 динара, за заступање на три одржана рочишта (04.03.2016, 31.03.2017, 12.09.2017) у износима од по 7.500,00 динара и два неодржана рочишта (17.06.2016, 28.11.2016) у износима од по 4.500,00 динара, трошкове вештачења у износу од 15.000,00 динара, таксе на тужбу и првостепену пресуду у износима од по 17.742,00 динара, а жалбеног поступка обухвата награду пуномоћнику за састав жалбе у износу од 12.000,00 динара. Тужиоцу је, у складу са одредбом члана 277. става 1. ЗОО, досуђена законска затезна камата на трошкове првостепеног поступка од извршности пресуде до исплате, а одбијен је део захтева од пресуђења до извршности пресуде, јер тужена долази у доцњу тек када одлука о трошковима поступка постане правноснажна и када протекне рок за њено добровољно испуњење.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, применом члана 416. става 1. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

Применом члана 165. става 2. у вези чланова 153. става 1. и 154. ЗПП, Врховни касациони суд је обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка

у износу од 12.000,00 динара који се односи на награду пуномоћнику за састав ревизије.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић